בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **ג', ז' באב** תשס"ב (**16 ביולי**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

הימים הולכים וקרבים ליום העצוב מכל ימות השנה, היום שהיה אמור להיות **יום שבו משה רבינו מבשר לבני ישראל במדבר להתכונן להכנס לארץ המובטחת, לארץ ישראל**. במקום זה, בעקבות הוצאת הדיבה של המרגלים במסגרת "דו"ח הביקור" – דיבה על ארץ הקודש – עם ישראל פרץ בבכי באותו **ליל תשעה באב**. והפך תשעה באב מיום חג ליום אבל לדורות.

גם היום, **ז' באב**, זוכה לתפקיד בשלשלת האירועים לפני חורבן בית המקדש הראשון:
מהיום **ט' בתמוז**, שבו הובקעה העיר ופרצו הכשדים של נבוכדנאצר לתוכה, ועד **ז' באב**, נתקיימו בירושלים נבואותיו של ירמיה, והיה האויב הורס ומחריב את הכל. ולא רק הכשדים, אלא **כל שכני יהודה הרעים הצטרפו** אל הכשדים, וכולם כאחד היו מהרסים ומחריבים והורגים ביהודה ובירושלים. (**"כי הנה אויביך יהמיון ומשנאיך נשאו ראש. על עמך יערימו סוד, ויתיעצו על צפוניך. אמרו לכו ונכחידם מגוי, ולא ייזכר שם ישראל עוד."** [תהלים פ"ג 5-3]) וגם הקב"ה היה כביכול מקונן ומיילל על בניו שנפלו בחרב. ומכיוון שלא שב העם אל ה', "נלאתי הינחם אמר ה'..." ויסתר פניו מהם, וימותו בחרב, ברעב ובמגיפה. ואמר הקב"ה, "כל זמן שאני בביתי, אין אומות העולם נוגעים בו. אסלק עיני ממנו, ואישבע שאיני מזדקק לו עד עת בוא הקץ". [ע"ב ירמיה ט"ו 6]
מיד נשבע הקב"ה בימינו והחזירה אחור מפני אויב, ואותו יום היה היום, **ז' לחודש אב**, ובו ביום נכנסו האויבים להיכל להחריבו, וביום ה 7 לחודש אב ולמחרתו ה 8, היו האויבים אוכלים ושותים בהיכל והיו מקלקלים את המקום, אלא שכבר נגזרה הגזירה מלפניו... [ספר התודעה]

~~~

<u>"הסנהדרין של נפוליאון"</u> ["דברי ימי עם עולם" - המשך]
נבחרה ועדה מיוחדת של 12 חברים לעריכת תשובות על השאלות, ובישיבתה של היום ה 4 באוגוסט (כ' באב) 1806, התחילה האסיפה לדון בהן. על השאלה הראשונה (על ריבוי נשים) היה קל להשיב, כי עוד בימים קדומים אסרו על עצמם יהודי אירופה לקחת שתי נשים (החרם דרבינו גרשום). על שאלת הגירושין, הוחלט להשיב שאין הגט הנמסר לאשה במעמד הרבנים מבטל את הנישואין עד שיתאשר בבית-הדין האזרחי; יחד עם זה, העירו שמיום השוואת-הזכויות מדקדקים הרבנים בצרפת בשמירת שבועתם האזרחית, ומביאים את כל מעשי שלטונם בעסקי משפחות לפני המוסדות המדיניים.
קשה מזה היה להשיב על השאלה ה 3 – על דבר נישואי-תערובת, אבל גם בה מצאו פשרה(!): התשובה היתה, כי נישואי-תערובת בין יהודים ונוצרים הם מעשים אזרחיים ולא דתיים, כשם שהכהנים הקאתוליים מכירים את נישואי-התערובת לנישואים בלי ברכה מצדם, וכי יהודי שנשא נוצריה "לא יחדל מהיות יהודי בעיני בני-עמו." {ההמשך, בע"ה, יבוא..}

[הנ"ל **דעה אישית בלבד** בעקבות האירועים האחרונים בחו"ל (הכרנו את הנרצח בטורונטו במוצש"ק, ועוד יש לנו הרבה משפחה בקנדה...)
אין אנו שואפים לתפוס את השלטון במקומות גלותנו. תמיד ידענו שיש **ירושלים אחת ויחידה**. ואם אמונה/ידיעה זו נכפה עלינו מכורח הנסיבות (הרדיפות והדיכוי שבגלות...), הרי ב 200 השנים האחרונות הקב"ה נותן לנו הזדמנות-פז – במתן לנו בחירה חופשית – להוכיח שאמנם אנו חוזרים הביתה מתוך

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל
~~~

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום ג', ז' באב תשס"ב (16 ביולי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

רצון. לא עוד מכריחים אותנו לאהוב את ציון, אלא עכשיו סוף-סוף נוכל לגמול את חסד הנצח שה' נותן לנו ע"י נכונותנו ללכת **"...מארצך וממולדתך ומבית אביך..."** ולעלות לארץ הקודש.]

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל